

בא וראה, ההיכל השביעי הזה סוד המלך העליון, ומתעטרים בו האבות, כמו שאמרנו, ונקללו בו. ועד עכשו נכללו, וצריך להוציא אותם הוא ההיכל הזה, וכשמוציא אותם מברכים (מתברכים) משום הנערה הזו, אז היא אוחזת בהם בכל אותן הברכות. ואף על גב שהרי נכללו היכלות בהיכלות, עכשו נאחזו באותן ברכות כאחד, וכשאומר מלך עוזר ומושיע ומגן, אז מוציאה אותם מברכים.

וזהו היכל אחד השביעי בסוד השם הקדוש העליון בוכ"ו, 'ברכה וחסד פח' ומשפט, הכלל הסוד (של סוד), והסוד הזה הוא הסוד (שהיא) של אהי"ה, הכלל של הכל. משום שהאותיות הללו הן כלל של הכל, משום שהאותיות הללו הוציאו את אלה (אותם) שיצאו מהן, הכלל של האבות, וזהו שמתחברת עמן, שנקראת ברכה.

כיון שאמר ברוך אתה ה' מגן אברהם, הרי היא אוחזת ברכות מהם בסוד ההיכל החמישי אהבה, שהוא ימין, והוא חמישי, להתקשר באהבה של הברכות של הימין. וכך צריך, ממעלה למטה להתברך. בראשונה נכללו היכל בהיכל כפי שאמרנו, ועכשו נוטלים ברכות שימצאו אלה לפני אלה. ואף על גב שיש מי שנוטל (שנוטל) בראשונה, כיון שנמצאו מצד הימין ברכות, בהיכל החמישי מתחיל להאחזו.

ואחר כך בצד השמאל, בסוד זה אתה גבור. וזהו חבור של אתה וגבור, שני דינים. וכיון שנמשכות הברכות, נכלל ברחמים, ונמצא באתו הצד הכל כאחד, וזהו מחיה מתים, סומך נופלים ורופא חולים וכו'.

וזהו בסוד השם הקדוש שנקרא אכדט"ם, סוד הוא באותיות השם שנקרא אלהי"ם. משום שהאותיות הללו עולות להתעטר למעלה, ומוציאות אותן אלו להקרא בהם, ועולות להתעטר למעלה אלהים חיים, וגורע באותיות. לאחד בגריעות. ומפאן להתפשט למטה, לטל מתוך האותיות האחרות האלו ולעלות מהאותיות הללו לשם של אלהים.

כיון שנמשכות האותיות בחמישי וברביעי ממעלה כפי שאמרנו, מתחיל ואחזו ברכות מהאמצע של הכל, מההיכל הששי,

ואוּחַז בְּרָכוֹת בְּזֶה וּבַבָּא. וּמִשׁוּם כֵּן (בְּכָל אֶתֶּה קְדוֹשׁ, וְנִכְלָל) אֶתֶּה קְדוֹשׁ,
נִכְלָל אֶתֶּה בְּקְדוֹשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. כִּיּוֹן שְׂאֵמֵר אֶתֶּה קְדוֹשׁ, לְמָה וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ? הֵינּוּ שֵׁם,
הֵינּוּ אֶתֶּה. אֲלֵא הֵרִי שְׁנִינּוּ, בְּכָל מְקוֹם שְׁנִמְצָא יְחוּד וְקִשׁוּר,
צְרִיכִים קְדָשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה, וְאוֹתָהּ הַתּוֹסֶפֶת הָעֵקֶר הִיא יוֹתֵר
מֵהַכֹּל, וּמִשׁוּם כֵּן בְּכֹל כְּתוּב אֶתֶּה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכֹאן בְּמְקוֹם הַזֶּה
אוֹמֵר קְדָשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה. אֶתֶּה קְדוֹשׁ – קְדָשָׁה. וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ –
תּוֹסֶפֶת קְדָשָׁה. וְקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם – אֵלּוּ שְׂאֵר הַקְּדוֹשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים
שֶׁבְּכָל הַיְכָל וְהַיְכָל שֶׁמֵתְקַדְּשִׁים מֵהַתּוֹסֶפֶת הַזֶּה. מִשׁוּם שֶׁקְדָשָׁה
הִיא שׁוֹנֶה הִיא לָהּ, וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה – לְקְדָשׁ כָּל אֵלּוּ הַשְּׂאֵר שְׂאֵמֵרנָה.
וְאַחֵר כֵּן הַכֹּל מֵתְקַדֵּשׁ מִלְמַעְלָה, וּמִכָּל הָאֲבוֹת, נִקְשֵׁר בְּקִשְׁרֵי אֶחָד,
וְהֵינּוּ בְרוּךְ אֶתֶּה ה' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. כֹּאן הַכֹּל קִשְׁרֵי אֶחָד, מִשׁוּם
שְׂאוֹמֵר בְרוּךְ אֶתֶּה ה' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. וְעַל כֵּן נִקְרָא צְרוּר וְקִשְׁרֵי שֶׁל הַכֹּל
בְּיַחְוֵד אֶחָד. אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיּוּדֵעַ לְסִדֵּר אֶת שְׁבִחוֹ שֶׁל רְבוּנוֹ
בְּמְקוֹם שְׂצָרִיךְ. עַד כֹּאן הַדְּבָקוֹת וּבְרָכוֹת וְקְדָשָׁה כְּאֶחָד בְּאֲבוֹת.

מִכָּאן וְהִלָּאָה עוֹמְדוֹת שְׂאֵלוֹת וּבִקְשׁוֹת. הִרְאִישִׁית שְׂצָרִיךְ אָדָם
לְשֵׂאל, לְדַעַת בְּדַבְרֵי רְבוּנוֹ, כְּדֵי לְהִרְאוֹת תְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו וְלֹא
נִפְרָד מִמֶּנּוּ. מִשׁוּם שְׂצָרִיךְ אָדָם לְהַשְׁתַּתֵּף בְּקְדָשָׁה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
הָעֲלִיּוֹן לְהַתְעַטֵּר בּוֹ, וְהוּא הַשֵּׁם שֶׁל הַבְּרָכוֹת וְהַקְּדוֹשִׁים, כּוּז"ו. סוּד
הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהוָה שֶׁהוּא קְדוֹשׁ בְּקְדָשָׁה. וְהָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ (הָאֲחֵרוֹת)
הוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הִלְלוּ, הַחֲבוּר שֶׁל אֵלּוּ, כְּמוֹ
חֲבוּר שֶׁל זָכָר בְּנִקְבָּה. וְהַקְּדוֹשִׁים הָעֲלִיּוֹנִים הִלְלוּ סוּד הַקְּדָשָׁה.

הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הִלְלוּ נִקְרָאוֹת ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם. סוּד הַחֲשֻׁבוֹן
שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁלוֹ, מִשׁוּם שְׂכָאן לְמַטָּה עוֹמְדִים כָּל
הַדְּבָרִים בְּחֲשֻׁבוֹן, וְלֹא חֲשֻׁבוֹן, אֲלֵא לְלִבְנָה. וּמִשׁוּם כֵּן צָרִיךְ
לְהַתְקַשֵּׁר בְּקְדָשָׁה רְבוּנוֹ, וְלֹא יִפְרָד אָדָם מִמֶּנּוּ. וְכִשְׂשׁוֹאֵל, רִאשִׁית
הַשְּׂאֵלוֹת לְהַכִּיר אֶת רְבוּנוֹ, לְהִרְאוֹת שְׂתְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו. מִכָּאן וְהִלָּאָה
יִפְרָד מֵעַט מֵעַט, וְיִשְׂאֵל שְׂאֵלוֹתָיו מֵהַ שְׂצָרִיךְ לְשֵׂאל.

וְכֵן שְׂאֵלוֹתָיו יִהְיוּ אַחֵר שִׁיּוּדֵר אֶת הַסִּדוּר הַזֶּה שְׂאֵמֵרנָה. כְּמוֹ כֵן כָּל
שְׂאֵלוֹתָיו יִהְיוּ בְּתַחְנוּנִים וּבִקְשׁוֹת לְפָנֵי רְבוּנוֹ, וְלֹא יִצְדִּיק (יִרְחִיק)
עַצְמוֹ מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיּוּדֵעַ לְסִדֵּר סִדוּר זֶה, לְלַכֵּת בְּדַרְךְ
יִשְׁרָה כְּרִאוּי.

כְּמוֹ שֶׁהָאֵשׁ נֶאֱחָזֶת בְּמַיִם, וּמַיִם בְּאֵשׁ. דְּרוֹם בְּצָפוֹן, וְצָפוֹן בְּדְרוֹם.
מִזְרַח בְּמַעֲרָב, וּמַעֲרָב בְּמִזְרָח. כִּן גַּם מִתְקַשֵּׁר הַכֹּל כְּאֶחָד,
וְהֵיחֹד נִשְׁלֵם זֶה עִם זֶה.

וְכֵן אוֹתָם שְׂיֻדְעִים לְסֹדֵר תְּפִלָּתָם כְּרְאוּי, לְכֹלל אֶת הַהִיכָלוֹת אֵלּוּ
בְּאֵלּוּ וְלִקְשֹׁר זֶה בְּזֶה, הָאָדָם הַזֶּה נִקְשֹׁר בָּהֶם וּמְקַרְבוֹ לְהַפְלִיל
בָּהֶם. שְׂאֵלָה הוּא שׂוֹאֵל, וְנוֹתְנִים לוֹ. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אַחַר שְׂסִיִּם הַבְּקָשׁוֹת וְהַגּוֹף שָׁלֵם בְּכֹל הַצְּדָדִים בְּשִׂמְחַת הַלֵּב וְהוּא
שָׂאֵל וְסִיִּים אֶת הַבְּקָשׁוֹת, יִחְזֹר לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה בְּרִכּוֹת וּשְׂמִיחַת
בְּסוֹד הַהִיכָל הַשְּׁלִישִׁי, לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה, וְזֶה הוּא רִצָּה ה' אֱלֹהֵינוּ
בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ (מִשּׁוֹם) שְׂמַעְמֹדוֹת הֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַגּוֹף.
הֵרְאֵשִׁית לְמִטָּה מִן הַגּוֹף שְׁתֵּי יָרֵכִים, עַד שְׂמִגְיַעִים לְבִרְכִים.

וְאַלּוּ הֵם סוֹד הַמַּעֲמָדוֹת שְׂעוֹמְדִים עַל הַקְּרָבָן. וְכֵאֵן הוּא סוֹד שֶׁל
רְאִישֵׁי תֵּם שֶׁל שְׁתֵּי הַיָּרֵכִים מְלֻמְעָלָה עַד לְבִרְכִים, חֲבוּר
הַנְּבִיאִים. וְהַמְרָאוֹת בְּסוֹד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׂנִקְרָא (צְבָאוֹת
בְּאִתּוֹ ב"ש) הַשְּׂתַפָּ"א. שֶׁהוּא סוֹד הַשֵּׁם שְׂנִקְרָא צְבָאוֹת. זֶה עוֹלָה וְזֶה
יֵרֵד. זֶה נְבִיאִים וְזֶה מְרָאוֹת.

וְכֵאֵן הוּא סוֹד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַבְּרִיתוֹת שְׂאֻמְרָנוּ, וְכְשִׂמְגִיעַ אָדָם לְבִרְכִים,
יִכְרַע בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְחַזֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן, וְהָרִי כֵּאֵן חֲזָרוּ
הַבְּרִיתוֹת לְמִשְׁנֵה וְהַתְּבָרְכוּ כְּאֶחָד.

בְּהִיבָלָה הַשְּׁנִי לְמִטָּה, שְׂנַפְקָדוֹ בּוֹ הַנְּשִׂמוֹת לְעֵלוֹת, לְהֵרְאוֹת בְּמִרְאָה
הַחֲלוּם. מוֹדִים – לְכַרַע בְּרִכִּים, לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשִׂמוֹת, כְּמוֹ
שְׂאוּמְרִים עַל נְשִׂמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן שְׂנִשְׂאֵל מְאֹדוֹ) (ס"א הִיכַל שְׁנֵי לְהַמְשִׁיךְ
בְּרִכּוֹת לְמִטָּה מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וְהִיכַל זֶה הוּא שְׂנַפְקָדוֹת בּוֹ הַנְּשִׂמוֹת לְעֵלוֹת לְהֵרְאוֹת בְּמִרְאָה
הַחֲלוּם. כֵּאֵן צְרִיךְ בֶּן אָדָם לְכַרַע בְּכַרְפִּיּוֹ לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשִׂמוֹת, וְזֶהוּ עַל נְשִׂמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת) עַד
שְׂמִגְיַעִי לְהַטּוֹב שְׂמֵךְ וְלָךְ נֶאֱהָה לְהוֹדוֹת.

וְזֶהוּ תוֹךְ סוֹד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׂנִקְרָא בְּ"ם בְּמוֹכָ"ן. זֶה נִקְרָא אֵל
אֱלֹהִים, שֶׁהוּא בְּסוֹד עֲלִיּוֹן. (יְהוֹשֻׁעַ כ"ב) אֵל אֱלֹהִיִּים יְהוָה הוּא
יָדַע. הַפְּלִיל שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הִלְלוּ שְׂיֻזְצָאוֹת מֵהֶם, (וְכֵאֵן הוּא סוֹד
אֶחָד שֶׁכֵּל הַיָּרֵכִים מְבַרְכוֹת) וּלְמִטָּה סוֹד הַחֲלוּם. הַסוֹד לְאוֹתוֹ מְקוֹם לְהַכְנִיס
בָּהֶם נְשִׂמוֹת. וְצְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ בְּבְרִכּוֹת הִלְלוּ כְּדִי לְמַצֵּא מְנוּחָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

ההיכל התחתון למטה - שים שלום טובה וברכה. כאן הוא כלל השלום. שלום למעלה, שלום למטה, שלום לכל הצדדים, שלום בפמליא של מעלה, שלום בפמליא של מטה, והיכל הזה הוא פמליא של מטה. (שהוא היכל שלמטה, וזה בחבור וכו') בחבור אחד בפמליא (בהיכל) של מעלה. ומכאן שופע לכל אותם התחתונים שבחויץ.

וכאן נכלל ונרשם הכל כאחד, מעלה ומטה, באור אחד, להשתלם שם מלא, ה' אלהים. השם הזה שהוא שלם בכל אותם ההיכלות, בכל אותם האורות העליונים שיהיו כלם אחד. (שים שלום טובה וברכה)

האדם הזה, כשנשאל מההיכל הזה לצאת החוצה, ישים עצמו כמי שיוצא מחברת המלך ומתוך היכלו, וינמיך את עצמו לפניו. אבל ישמח את עצמו, שהרי הוא ראשון לטל עטרה של משיכת הברכות ששופעות מיחוד של רבונו. זהו הבן שהוא מהיכל המלך, שהרי בשעה הזאת שיוצא מלפני המלך, והכל קשור בכל הצדדים הללו בקשר של יחוד וברכות וקדשה ותוספת קדשה. הקדוש ברוך הוא קורא לפמליא של מעלה, ואומר להם: כתבו על אדם פלוני הזה, מאותם שנקראים חושבי שמו.

מי הם חושבי שמו? אותם שחושבים ומכונים בסוד של שמו, ליחד היכלות בהיכלות, לקשר קשרים וליחד את כלם ביחוד אחד. ואלו הם חושבי שמו, כמו שנגמר (מלאכי ג) ולחשבי שמו. אז כותבים אותו, ונרשם ונודע למעלה, והוא (נרשם) נשלם למעלה ולמטה.

ומי שקרב לפני רבונו ומתפלל תפלתו, ולא השלים את היחוד, ולא חושש לכבוד רבונו לקשר קשרים כמו שאמרנו, טוב לו שלא נברא, והקדוש ברוך הוא אומר: (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו. וזהו (משלי כח) גוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ.

כאן נשלם הכל, למעלה ולמטה, סוד השם הקדוש שולט למעלה, מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) ה' ה' אל רחום וחנון. כאן הוא סוד השם הקדוש הזה להתקדש באותיותיו בבית עשרה, ואותיות אחרות בקדשת היחידי בתפלה. אחר שטים, עומד על רגליו (לכפר) להודות על חטאיו, כדי שלא יהיה פתחון פה לצד האחר להסטיץ עליו, ונכנע לפניו. ויעמד בקיומו להתברך מבית המלך.

וְאֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁהִתְקַדַּשׁ בְּכַגּוֹן זֶה בְּתַפְלָה כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ,
 וְקוֹשֵׁר קְשָׁרִים, וּמְיַחֵד יְחֻדִים, וּמְתַכּוֹן בְּכֹל כְּרָאוּי, וְלֹא
 יִסְטֶה יְמִינָהּ וּשְׂמֹאלָהּ. תְּפִלָּתוֹ אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 גּוֹזֵר – וְהוּא מְבַטֵּל. עַל זֶה כְּתוּב, (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל
 יוֹלְדֶתְךָ. יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (אסתר ב) בְּעָרֵב הִיא
 בָּאָה, הִינּוּ

כְּתוּב, (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו', מֵאוֹתוֹ
 רַבּוּי שֶׁל בְּרָכוֹת וּקְדוּשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
 (בראשית מט) וְלַעֲרֵב יִחְלַק שָׁלֵל, שֶׁמְחַלֶּקֶת חֵלֶק לְכֻלָּם, וְאֶפְלוּ לַצַּד
 הָאֲחֵר חֵלֶק לְבָדוּ.

וְסוּד זֶה סוּד לְבַנֵּי הָאֱמוּנָה. הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר כָּל אוֹתָן עֲבֵרוֹת
 וְכָל אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁקָּשַׁר אֶת קֶשֶׁר הַיְחֻד,
 שֶׁהִתְנַדָּה עֲלֵיהֶם, כָּלֵם שׁוֹרִים עַל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם חֵלֶק וְנִחְלָה שֶׁל
 הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וְאִם לֹא מוֹדָה עֲלֵיהֶם, נִמְצָא מְקַטְרֵג וְיָכוֹל לוֹ.

וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאָיו בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, שֶׁקוֹשֵׁר קְשָׁרֵי הַיְחֻד
 וְהַתְּבָרְכוּ עֲלֵיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. וּמֵאוֹתוֹ הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר,
 כָּל אוֹתָם עֲבֵרוֹת וּחֲטָאִים שֶׁהוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם לְחִלְקוֹ. וְסוּד
 זֶה הַשְּׁעִיר, שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב
 וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו'. זֶהוּ חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנִחְלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שֶׁבַּ לְסִרְחוֹן חֲטָאָיו – אוֹי לוֹ! שְׂאֵת כָּלֵם נוֹטֵל מֵאוֹתוֹ
 הַצַּד הָאֲחֵר בְּעַל כְּרָחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד. וּמֵתוֹךְ שְׁנוּטֵל אוֹתָם
 מֵהַצַּד הַזֶּה בְּעַל כְּרָחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד, אֲזִי הוּא מַרְעֵ לוֹ, וְהוֹפֵךְ אֵלָיו
 לְמַקְטְרֵג וּמְקַטְרֵג לוֹ. וּכְשֶׁמוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם אוֹתוֹ הַצַּד
 הָאֲחֵר, וְהוּא חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַסּוּד הַזֶּה, כִּף גַּם הַקְּרִיבָן – שֶׁצָּרִיף לְהוֹדוֹת עַל אוֹתוֹ הַקְּרִיבָן כָּל
 עֲוֹנוֹתָיו וּחֲטָאָיו, לְתַת חֵלֶק לְמִי שֶׁצָּרִיף. כָּל הַקְּרִיבָן לְזֶה הַצַּד
 חֵלֶק הַקְּדוּשָׁה וְרִצּוֹן הַקְּדוּשָׁה. וְלַצַּד הַזֶּה אוֹתוֹ חֵלֶק שֶׁל אוֹתָם עֲוֹנוֹת
 וּחֲטָאִים שֶׁנִּתְּנוּ בְּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ בְּשֵׁר הַקְּרִיבָן, כְּכְּתוּב (משלי כה) אִם
 רָעִב שֶׁנִּשְׂאָף הָאֲכִילָהּ לְחֵם וְגו', כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָהּ וְגו'. וְסִימְנָךְ –
 (אסתר ה) יָבֵא הַמֶּלֶךְ וְהִמָּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שִׁידַע דְּרָכוֹ
 לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

וְכָל מִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְסֹדֵר אֶת שִׁבְחַ רְבוּנוּ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא, מִשּׁוּם שִׁצְרִיךְ תְּפִלָּה שֶׁהִיא שְׁלֵמָה לְמַעְלָה, (מִשּׁוּם שִׁצְרִיךְ תְּפִלָּה) מִתּוֹךְ מַחְשָׁבָה וְרִצּוֹן הַלֵּב וְקוֹל וְדִבְרֵי הַשְּׁפָתִים, לַעֲשׂוֹת שְׁלֵמוֹת וְקִשָּׁר וַיִּחַד לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה. כְּמוֹ שִׁיּוּצֵאת שְׁלֵמוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה, כִּךְ דֶּרֶךְ מִמַּטָּה לְמַעְלָה לְקִשָּׁר קִשָּׁר כְּרֹאזִי.

הַפּוֹדֵר לְחֻבְרִים שֶׁיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל – מַחְשָׁבָה וְרִצּוֹן וְקוֹל וְדִבּוֹר. אֵלּוּ הָאֲרָבֶעָה קוֹשְׁרִים קִשְׁרִים. אַחַר קִשָּׁר הַקִּשְׁרִים שֶׁל כָּלם כְּאֶחָד, נַעֲשׂוּ כָלם מְרַכְּבָה אַחַת לְהַשְׁרוֹת עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה, וְנַעֲשׂוּ כָלם לְאַחַר אֲרָבֶעָה תּוֹמְכִים לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהַשְׂכִּינָה נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם בְּכָל אוֹתָם הַקִּשְׁרִים הָעֲלִיוֹנִים.

מַחְשָׁבָה מוֹצִיאָה רִצּוֹן, (רִצּוֹן מוֹצִיא הַכֹּל) רִצּוֹן שִׁיּוּצֵאת מִתּוֹךְ מַחְשָׁבָה, מוֹצִיאָה קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע, וְאוֹתוֹ קוֹל שֶׁנִּשְׁמָע עוֹלָה לְקִשָּׁר קִשְׁרִים מִמַּטָּה לְמַעְלָה, הַיְכָלוֹת תַּחְתּוֹנִים בְּעֲלִיוֹנִים. הַקוֹל שֶׁהוּא קוֹשֵׁר קִשְׁרִים וּמוֹשֵׁף בְּרִכּוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה בְּלִחַשׁ, תּוֹמֵךְ אֶת אֲרָבֶעַת הַתּוֹמְכִים הַלְלוּ: מַחְשָׁבָה וְרִצּוֹן, קוֹל וְדִבּוֹר. סִמְךָ בְּסִיּוּם הַקִּשָּׁר, הַמְקוּם שֶׁהַכֹּל נִקְשָׁר בּוֹ כְּאֶחָד, וְכָלם נַעֲשִׂים אֶחָד.

אֲשָׁרִי הָאִישׁ שֶׁקוֹשֵׁר קִשְׁרֵי רְבוּנוּ, וְסוֹמֵךְ סְמִיכוֹת כְּרֹאזִי, וּמַתְכַּנֵּן בְּכָל הַדִּבְרִים הַלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ. אֲשָׁרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. עַד כָּאן נִתְקַנּוּ הַהֵיכָלוֹת שֶׁבְּצֵד הַקִּדְשָׁה.

רַבִּי שֶׁמְעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (הוֹשֵׁעַ 1) וְהִמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית שֶׁם בְּגָדוֹ בִּי. מִי יִגְלֶה עֶפְרַיִם מִעֵינַי, אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה אוֹתָךְ מִצְוָה אַחַת וְלֹא יְכַלֶּת לַעֲמֹד בָּהּ, מִשּׁוּם שֶׁהַתְּפִלָּתִית עַל דְּבָרִים רַעִים, שֶׁהִסִּית אוֹתָךְ אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ הָרַע, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ג) וְהַנְּחַשׁ הָיָה עָרוֹם. וּמִשּׁוּם כִּךְ הַתְּפִלָּתִית אַחֲרָיו וְגִרְמָתָ מִיָּתֵה לַעֲצֻמָּךְ וְלִכְל אוֹתָם תּוֹלְדוֹת שִׁיּוּצָאוּ מִמֶּךָ. בֹּא וּרְאֵה, שֶׁכָּל מִי שֶׁמַּתְּפִתָּה אַחֲרָיו וַיִּוֹרֵד אֵלָיו לְרַגַע אֶחָד, יֵאבֵד אֶצְלוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, דָּוִד הָיָה קִיּוּמוֹ נַעוֹץ בְּמִקּוֹר שֶׁל מַיִם נוֹבְעִים, וְכִשְׁנִדְחָה לְאַרְץ אַחֲרָת וְצִעְרוּ אוֹתוֹ, וְלִפִּי צִעְרוּ נִדְחָה מִהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה – אֵף עַל גֵּב שֶׁיִּרְדַּ מְדַרְגָּתוֹ לְדַרְגָּה תַּחְתּוֹנָה עֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא נִכְנַס לְצֵד הָאֲחֵר וְנִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מַה כְּתוּב? (שְׁמוּאֵל א-כ) וְאֹלָם חִי ה' וְחִי נִפְשֶׁךָ כִּי כִפְשַׁע בִּינִי וּבֵין הַמּוֹת. שֶׁהָרִי יִרְדַּ בְּדַרְגָּתוֹ עַד שֶׁהָיָה בּוֹ הַשְּׁעוֹר הַזֶּה.

ואשרי חלקו של מי שנשמר מאותו הצד הרע, ומכל דרגותיו של אותו הצד שנמצאים בעולם.

שכמה צדדים ודרגות יש ליצר הרע: נחש עקלתון, שטן, מלאך המות, יצר הרע. והרי פרשוה. שאף על גב שנקרא בשמות הללו, יש לו שבעה שמות: שטן, טמא, שוא, אבן מכשול, ערל, רע, צפוני. אלו הם שבעה שמות כנגד שבע דרגות של ההיכלות שלו, שכלם מצד הטמאה כפי שאמרנו. כנגד שבעה השמות הללו, אותם שנקרא בהם גיהנם, המקום שבו נדונים הרשעים של העולם, ואלו הם: בור, שחת, דומה, טיט היזן, שאול, צלמות, ארץ תחתית. כל אלו שבעת מדורי הגיהנם כנגד שבעת השמות הללו שיש ליצר הרע. והרי בארנו, שכמו שיש דרגות והיכלות לצד הקדשה – כך גם לצד הטמאה. וכלם נמצאים ושולטים בעולם בצד (השמאל) הטמאה. שבעה היכלות הם, שהם כנגד שבעה שמות, שבהם נקרא גיהנם (יצר הרע). וכלם עומדים (להשטין רע) לדון ולטמא את אותם הרשעים של העולם שדבק בהם, ולא שמרו את דרכיהם ממנו כשהם בעולם הזה. **שהרי** מי שזוכה להטהר בעולם הזה בצד הטהרה, מטהרים אותו באותו מקום שנקרא סוד האמונה. שכמה דרגות הן וכמה ממנים, שכלם עומדים לקרב בני אדם לעבודת הקדוש ברוך הוא ולטהר אותם, ומי שבא להטמא, מטמאים אותו בצד האחר הזה, שהוא טמא. שהרי כמה דרגות וכמה ממנים, כלם עומדים כדי לטמא בני אדם.

מי שקרב אליהם ובא להמשך אחר אותו הצד הרע, עליו כתוב (תהלים פט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו וגו'. מי הוא האדם שנברא בעולם שלא יראה מות? אותו שכל העולם נמשכים אחריו. שהרי באותו זמן שבא אדם לתת חשבון לפני רבונו, טרם שיצא מן העולם הזה, רואה אותו, והרי בארנו.

ואלו שבעת ההיכלות, שהם שבעה מדורים לגיהנם, נקראים שנים עשר חדשים, משום שהרי כמו שיש לצד האמונה שנים עשר חדשים, דרגות קדושות, כך יש גם לצד האחר הזה שנים עשר חדשים שהרשעים נדונים בהם ונשמתם נדונית בהם. אשרי חלקם של הצדיקים שמונעים רגליהם מהם בעולם הזה ולא מתקרבים לשעריהם, כדי להנצל מהם באותו העולם.

ההיכל הראשון – ראשית הצד של היצר הרע. ההיכל הראשון הזה נקרא בור ריק מהכל. מי שבא להכניס בו, אין מי שאוחז בו.

כלם דוחים אותו לפל שלא יקום. אין בו תמיכה לטוב.

בהיכל הזה עומד ממנה אחד ששמו דומה, וזהו שעומד למעלה ולמטה. זהו שאוחז בנשמה, כשנדחית מן ההיכל הקדוש, על ידי אותו ממנה טהריא"ל, וזהו שעומד על אותו השער של אותו צד הקדשה, ומשום כך עומד הדומה הזה לאחז את הנשמה, וכמה שומרי החקים עמו.

ותחת הממנה הזה עומד ממנה אחר, שאֵלף ורכבות תחתיו, והממנה הזה נקרא פתו"ת. זהו שעומד לפתות בני אדם, וזהו ששורה עליו ומסית אותו להסתכל ולעיין במה שלא צריך, בכמה זנונים ובכמה נאופים. וכל אותם שעמו, כלם עומדים אצלו והולכים לפניו, ומכריחים אותו להסית עיניו, להסתכל במה שלא צריך.

וזהו (סרסרים שהוא) סרסור רע לכל אותן רעות, זהו שעומד על הקבר בזמן שנדון אותו הגוף ושובר לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם כשהוא בעולם הזה, והם שלו.

ובמקום הזה נדונית הנשמה, עד שנכנסת למקום הזה שנקרא בור, וכמה נחשים ועקרבים יש בו שכלם עוקצים אותה את הנשמה הזו, ואוחזים בה ודנים אותה.

לפנים מזה יש רוח אחת אחרת טמאה, שהיא עליונה על הכל. וזו עומדת על כל ההיכל הזה, וכלם נוסעים בשבילו, וזה נקרא גמגמי"א. זהו אדם כמו שושנה, והוא עומד להרע תמיד, שהרי כשנדחית תפלת האדם ולא זוכה בה אותו אדם, הרוח הזו עומדת ועולה ומשתתפת עם רוח טמאה עליונה על הכל, ומשטינה למעלה, ומזכירה חטאי האדם לפני הקדוש ברוך הוא, וסימנף – (איוב א) ויבוא ג"ם השטן בתוכם, ולא כתוב ויבא השטן, אלא גם.

ומהרוח הרעה הזו תלויים כמה שומרים אחרים שממנים לאחז בדבור רע, או דבור מטנף שמוציא אדם מפיו, ואחר כך מוציא דבורים קדושים. אוי להם ואוי לחייהם! אלו הם בני אדם שגורמים לשומרים הללו האחרים לשלט ולפגם את המקום הקדוש. אוי להם בעולם הזה, ואוי להם לעולם הבא. משום שאלו הרוחות

הטמאות נוטלות את הדבור הטמא, וכשמוציא אדם אחר כף דבור קדוש, אלו הרוחות הטמאות מקדימות, ונוטלות אותו הדבור הטמא, ומטמאות את אותו הדבור הקדוש, והאדם לא זוכה בו, וכביכול תשש כח הקדשה.

ומיעל לאלה יש ממנה אחד ששמו ספסיריט"א. וכמה שומרי חק, וזה ממנה עליהם, הם נוטלים אותם דבורים רעים, וכך גם נוטלים כל אותם דברים שזורק אדם בידו כשרגז שורה עליו. שהרי אז, הממנה הזה ספסיריט"א לוקח את הדבר הזה שזרק אדם ברגזו, ועולה ואומר: זה קרבנו של פלוני שהקריב לצד שלנו.

מישום שכל צד של נחת הוא מצד הימין ומצד האמונה, וכל צד הרגז הוא מהצד האחר הרע, צד הטמאה. ולכן מי שזורק מידו דבר ברגז, כל אלו נוטלים את אותו דבר שזורק ומעלים אותו למעלה, ונקרב לאותו הצד, ואומרים: זה (עבודת הקרבן) קרבנו של פלוני.

והכרוז קורא בכל אותם רקיעים ואומרים: אוי לפלוני שפטה אחר אל זר ועבד לאל אחר. והכרוז קורא פעם שניה ואומר: (הושע ז) אוי להם כי נדדו ממנו וגו'. אשרי האיש שנשמר מדרכיו ולא יסטה ימינה ושמאלה, ולא יפל בתוך באר עמקה שלא יוכל לעלות ממנה.

ההיכל השני, ההיכל הזה הוא חשוף יותר מההיכל הראשון. זה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא. משום שההיכל הראשון נקרא בור, כנגד השם שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא. בהיכל הזה קימים שלשה פתחים לשלשה צדדים.

הפתח הראשון, בו עומד ממנה אחד ששמו עסטיריט"א. וכמה אלפים ורבבות ממנים תחתיו, וזהו שעומד על כל אלו שמשחיתים דרכם לשפך זרע על הארץ, או שמוציאים זרע שלא כדרך, או לכל אלו שמזנים בידיהם. אלו הם שלא רואים פני שכינה כלל. אלא הממנה הזה שבצד הטמאה שאמרנו, יוצא באותו זמן, וכמה הם אלפים ורבבות, כלם מתכנסים על אותו אדם, ומטמאים אותו בעולם הזה. ואחר כך כשיוצאת נשמתו מהעולם הזה, הממנה

הִזָּה וְכָל אֱלֹהֵי שַׁעֲמוֹ, מִטְמְאִים אֶת נַשְׁמָתוֹ, וְאוֹחֲזִים בָּהּ, (וּנְטָמְאָת בָּהֶם) וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ לְהִדּוֹן בָּהֶם.

וְאֵלֶּה נִקְרָאִים שְׂכַבְת זֶרַע רוֹתַחַת. שְׁפָל הַכַּעֲסִים הַטְּמָאִים כָּל־עוֹמְדִים עַל זֶה, מִשּׁוּם שְׁכָל־עוֹמְדִים וְשׁוֹרִים עַל הָאָדָם בְּזִמְן שֶׁהִרְתִּיחַ אֶת עַצְמוֹ וְחָמַם אוֹתוֹ בַּתְּשׁוּקָה הַזֹּאת. וְאִזּוֹ הֵם נוֹטְלִים אֶת אוֹתָהּ הַתְּאֵוָה וְאֶת אוֹתוֹ הַזֶּרַע שֶׁנִּשְׁפָּף בְּאֶרֶץ, וּמְחַזְקִים בּוֹ וְנוֹטְלִים אוֹתוֹ, וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, וְגוֹרְמִים שֶׁהִבְרִית הַזֹּאת שֶׁתַּעֲבֹד לְצַד הַטְּמָאָה.

הַפְּתַח הַשְּׁנִי, בּוֹ עוֹמֵד מִמְּנָה אַחַר שֶׁשָּׂמוּ טְסָקִיפָּה, וְזֶהוּ מִמְּנָה עַל כָּל אוֹתָם שֶׁמִּשְׁחִיתִים דְּרָכָם, שֶׁלֹּא שׁוֹפְכִים זֶרַע עַל הָאֶרֶץ, אֲלֵא שֶׁשׁוֹפְכִים זֶרַע בְּבִהְמוֹת אוֹ בְּאֶסְוֵי תוֹרָה חֲמוּרִים, בְּאוֹתָן עֲרִיזוֹת – הַמְּמַנָּה הַזֶּה וְכַמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבּוֹת שַׁעֲמוֹ, כָּל־עוֹמְדִים עָלָיו (לְטַמְּא אוֹתוֹ וְלִדּוֹן אוֹתוֹ) לְדוֹן אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר בְּאוֹתָם הָאֲחֵרִים.

בֵּא וּרְאֵה, לְמִמְּנָה הַזֶּה יֵשׁ כּוֹס אַחַת בְּיָדוֹ, וְנִקְרָאת (יִשְׁעִיָּה נֹא) כּוֹס הַתְּרַעְלָה כּוֹס חֲמָתוֹ. וְכָל אוֹתָם הַרוּגֵי בֵּית דִּין שֶׁנִּהְרָגוּ אוֹ נֶעְנְשׂוּ עַל הַחֲטָאִים הַלְּלוֹ, כָּל־נֶעְקָרִים מִהַצְּדִדִּים הַטְּמָאִים הַלְּלוֹ, וְאִין לָהֶם חֵלֶק בָּהֶם, וּבְכּוֹס הַזֹּאת שֶׁנִּקְרָאת כּוֹס הַתְּרַעְלָה, מִשּׁוּם כּוֹס אַחַת שֶׁשָּׂתוּ בְּרֵאשׁוֹנָה. וְכָל אוֹתָם שֶׁלֹּא שָׂתוּ אוֹתָהּ כּוֹס שֶׁל בֵּית דִּין כְּדִי לְהַעֲקֹר מִכּוֹס הַתְּרַעְלָה הַזֹּאת, אַחַר כֵּן כְּשִׁיּוּצָאֵת נַשְׁמָתוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, הַמְּמַנָּה הַזֶּה וְכָל אֵלוֹ שַׁעֲמוֹ אוֹחֲזִים בּוֹ, וְזֶהוּ (עֲמוּס ח) יוֹם הַמָּר, וּמְרֹה אֶת הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת מִכַּמָּה דִּינִים מְשָׁנִים אֵלֶּה מֵאֵלֶּה.

בְּהִיבָל הַזֶּה עוֹמְדֵת רוּחַ אַחַת, שֶׁאֵלּוֹ מְמַנִּים תַּחְתֵּיהָ, וְזֶהוּ נִיאֲצִירִיא"ל. מִהֲרוּחַ הַחֲזָקָה הַזֹּאת יוֹצְאוֹת שֶׁלֹּשׁ טְפוֹת מְרוֹת שְׁנוּפְלוֹת לְתוֹךְ כּוֹס הַתְּרַעְלָה הַזֹּאת. אַחַת נִקְרָאת חֲצָץ, וְאַחַת נִקְרָאת מֵר הַמְּרוֹת, וְאַחַת נִקְרָאת קוֹבַע"ת. (וְכָל־מִתְכַּנְסִים לְכּוֹס הַזֹּאת אַחַר כֵּן) וְשֶׁלֹּשׁ הַטְּפוֹת הַלְּלוֹ נוֹפְלוֹת אַחַר כֵּן מִהַכּוֹס הַזֹּאת (יוֹצְאוֹת שֶׁלֹּשׁ טְפוֹת) (בְּאוֹתָהּ) שֶׁאוֹתָהּ חָרַב שֶׁהוֹרְגַת בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֶרְוָה.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי, בּוֹ עוֹמֵד מִמְּנָה אַחַד שֶׁשָּׂמוּ סַנְגִּדִּיא"ל, וְזֶה מִמְּנָה עַל כָּל אוֹתָם שֶׁמְכַנְיָסִים אֶת בְּרִית הַקֹּדֶשׁ הַזֹּאת בְּאִשָּׁה אַחֲרָת, שֶׁהִיא מֵאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל אֵל נִכְר. וְכָל אֵלוֹ שֶׁמִּשְׁחִיתִים דְּרָכָם בְּזֶה וּמְשַׁקְרִים בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, הַמְּמַנָּה הַזֶּה וְכָל אוֹתָם הַמְּמַנִּים שַׁעֲמוֹ, כָּל־מְצִירִים בְּתוֹכָם צִיּוּרִים שֶׁל אוֹתָם נְשִׁים טְמָאוֹת שֶׁנִּטְמָא בְּהֵן

אותו ברית קדש, וכלם רשומים לפניו כשיוצא אדם מן העולם הזה, ומטמאים אותו אחר כך לאותה רוח.

ובהיכל הזה תלויים כל סודות הכשפים להרג בני אדם טרם יגיע זמנם, וכל הכשפים שצריכים בני אדם, אותם שמכשפים בכשפיהם להטמא בהם, כמו שהיה בלעם מכשף בכשפיו, ונטמא בהתחלה בטמאת זרע רותחת ששפך בבהמות, ומשום כך נדון בזה, באותה שכבת זרע רותחת שאמרנו. ועל כן ההיכל הזה נקרא שחת טמא.

ובהיכל הזה יש רוח אחרת שממנה תחת אותה רוח שלמעלה, וזו נקראת סרטי"א, וכמה אלפים ורבבות תחתיה. וכלם עומדים על אותו הדבר שיוצא עם הרוח של האדם בחלום מתוך הצד הקדוש. הרוח הטמאה וכל אותם השומרים שעמה, כלם יוצאים ומתחברים עם הדבר הזה, ויורדים בו ומתערכים עמו כדי להכחיש אותו ממנה, ומודיעים לו לאדם דברים אחרים, דברים כוזבים, עם דבר אמת.

שפך דרך הפזב – שאלמלא לא לוקח דבר אמת, לא יכול לסדר את פזבו. אף כאן אלו, כיון שמעוררים בדברי אמת ומכחישים אותו ממנו, מודיעים לו דבר אמת כדי להעמיד את פזבו. אחר כך מתפשטים כל אותם (אותו הדבר מתפשט באותם) התחתונים שלמטה שאין להם קיום, ולא מתקיימים, ומודיעים דברים בעולם לכמה צדדים (וכל אלו שלמטה בדרגות שמתפרדות לחוץ לכמה צדדים) ולכמה מינים.

מההיכל הזה יוצאות שתי רוחות שמתהפכות לפעמים לגברים ולפעמים לנשים, ואלו הולכים ומשוטטים בעולם באויר, וצוחקים עם אנשים בתוך החלום, ונראים לגברים כמו נשים יפות במראה החלום, ונוטלים את תשוקת האדם. אף כך לנשים הם נראים כגברים, ואלו נקראות רעה ונגע, כמו שנאמר (תהלים צא) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלה.

ואלו נקראות רוחות תחתונות למטה, שיוצאות מתוך שלהבת האש. שכשנוסעות הרוחות הללו שלמעלה שבתוך ההיכל הזה, יוצאות שתי שלהבות אש, ואלו טסות בעולם, ואלו נעשו שתי רוחות כפי שאמרנו, והכל בצד הטמאה הזה. אשרי הצדיקים

שנמנעים מהצדדים הללו ונשמרים מהם, ועל זה כתוב, (משלי ז)
 לשמרך מאשה זרה וגו'.

ההיכל השלישי. ההיכל הזה הוא היכל אפל וחשוף, ואין בו אור
 כלל, והוא אפל יותר מהראשונים. וזהו שנקרא דומ"ה,
 כנגד השם שנקרא שונ"א. בהיכל הזה קימים ארבעה פתחים. אחד
 קים בצד זה, ואחד בצד זה, וכן בארבעת הצדדים.

ממנה אחד עומד על הפתח הראשון הזה, והממנה הזה עומד
 באותו התקף של הרגז של העולם. כשדין שורה בעולם,
 הממנה הזה ששורה בפתח הזה נוטל כלי זין ומניח אותם באותם
 שערי בית הכנסת (של בני אדם), וזה נקרא סקפורטי"א, וזהו הכשלוך
 של העולם, ועל זה כתוב, (סם ד) דרך רשעים כאפלה לא ידעו כמה
 יכשלו. (הממנה הזה עומד על פרכת דרכים לראות) באותו זמן שהוא שולט
 והדין שרוי בעולם, הוא עומד לראות במי שהולך יחידי בשוק, ואם
 הוא פוגש אותו, יכול להזיק לו ולהרע את מזלו.

הפתח השני, בו עומד ממנה אחר אחד, וזהו שעומד לטל פתקי
 דין, וזהו סנגדיא"ל. ותחת ידו כמו שומרי חק ששולטים,
 שעומדים לקבל אותם פתקי הדין, וזה עומד בפתח הזה.

וכשנוטל פתק של דין, זה עומד בפתח הזה, ויורד למטה לאותם
 הפתחים החשוכים שלמטה. אחד לאותו שנקרא שחת,
 ואחד לאותו שנקרא בור, שהם למטה, ושם כמה אלף ורכבות
 ממנים ששולטים בעולם לעשות דין, ונשלם הדין באותו הפתק.

הפתח השלישי. בפתח הזה יש ממנה אחר ששמו אנגרי"ן, וזהו
 שעומד על כל אותם מחלות ומכאובים וחלחולים ואש
 העצמות, שהרי ממנו יוצאים כמה וכמה אלף ורכבות שממנים עמו
 על כל אותם מחלות ומכאובים, כמו שנתבאר.

הפתח הרביעי. כאן היא רוח אחת שנקראה במעוט הלכנה,
 ונקראת אספר"ה. וזה עומד על הריגת התינוקות, וזו
 נראית להם וצוחקת עמהם עד שהורגת אותם, ונדמית להם
 כאשה אם התינוק, ומיניקה אותם וצוחקת עמהם, ואוחזת אותם
 והורגת אותם.

באמצע ההיכל הזה עומדת רוח אחת שנקראת אגריסו"ן. זו
 התמנתה על כל אותם שמתים מבן שלש עשרה שנים עד

עָשְׂרִים שָׁנִים. זֶהוּ הַהוֹרֵג שְׁלֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנּוּ, וְזֶהוּ בַחֲבֵרוֹת (בַּחֲכָמָה) עִם אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ שֶׁאֲמַרְנּוּ, וְעוֹמֵד עִמּוֹ וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ. וְעַל כֵּן נִקְרָא מִלֵּאף הַמּוֹת טוֹב מְאֹד, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, וּבְאֲרָנּוּ.

מִכָּאן מִתְפַּשְׁטוֹת וְיוֹצְאוֹת שְׁתֵּי רִוּחוֹת, א"ף וְחַמ"ה. וְאַלֶּה הַתְּמַנּוּ עַל כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּמְעִים נְזִיפָה מִמֵּי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, וְהֵם בּוֹטְחִים בּוֹ וְלֹא חוֹשְׁשִׁים מִמֶּנּוּ. וְכֵן עַל כָּל אוֹתָם שֶׁצּוֹחֲקִים מִדְּבָרֵי תּוֹרָה אוֹ מִדְּבָרֵי חֲכָמִים.

מִדְּהָאף וְהַחֲמָה הִלְלוּ יוֹצְאִים כְּמָה אֲלֵפִים וְכְמָה רְכָבוֹת, וְכָלֵם יוֹצְאִים וְשׁוֹרִים עַל בְּנֵי אָדָם, אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה אוֹ מִשְׁתַּדְּלִים בְּדְבָרֵי מִצְוָה וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ שֶׁל מִצְוָה, כְּדִי שִׁיתַּעֲצְבוּ וְלֹא יִשְׁמַחוּ בָּהּ. וּמִשְׁנֵי אֵלֶּה פָּחַד מִשֶּׁהַ כְּשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּרְדַּ מִּהָהָר, שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאָף וְהַחֲמָה.

תַּחַת אֵלוּ יֵשׁ רוּחַ אַחַת שֶׁעוֹמֵדָת עַל כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע, שֶׁכְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים אֲנָשִׁים בְּלְשׁוֹן הָרַע, אוֹ שְׁאוֹתוֹ אָדָם שֶׁמִּתְעוֹרֵר בְּלְשׁוֹן הָרַע, אֲזִי מִתְעוֹרֶרֶת הַרוּחַ הָרַעָה הַזֹּאת הַטְּמָאָה שֶׁלְּמַעְלָה שֶׁנִּקְרָאת סְכָסִיכ"א. וְהִיא שׁוֹרָה עַל אוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע שֶׁהִתְחִילוּ בָּהּ בְּנֵי אָדָם, וְהוּא נִכְנָס לְמַעְלָה, וְגוֹרֵם בְּאוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע מוֹת וְחָרָב וְהָרָג בְּעוֹלָם. אוֹי לְאוֹתָם שֶׁמִּתְעוֹרְרִים אֶת הַצַּד הָרַע הַזֶּה וְאֵין שׁוֹמְרִים פִּיהֶם וְלִשְׁוֹנָם, וְלֹא חוֹשְׁשִׁים עַל כֵּף, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵרִי בַּהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁלְּמַטָּה תְּלוּיָהּ הַהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁלְּמַעְלָה, בֵּין לְטוֹב בֵּין לְרַע.

בֵּא וְרָאָה, כְּשֶׁהַתְּעוֹרְרוֹת לְשׁוֹן הָרַע הַזֹּאת מִתְעוֹרֶרֶת לְמַטָּה, אֲזִי הַנֶּחֱשׁ הַעֲקֻלְתוֹן הַזֶּה מַעְלָה אֶת קִשְׁקִשְׁיוֹ וּמַעֲמִיד אוֹתָם בְּעֲלֵיָהּ, וּמִתְעוֹרֵר מִרָאשׁוֹ עַד רַגְלָיו. וְכִשְׁקִשְׁשׁוּ עוֹלָם וּמִתְעוֹרְרִים, אֲזִי כָּל הַגּוֹף מִתְעוֹרֵר. קִשְׁקִשְׁיוֹ, אֵלוּ הֵם כָּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים שֶׁבְּחוּץ.

וּכְלָם מִתְעוֹרְרִים וְאוֹחֲזִים בְּאוֹתוֹ דְּבַר רַע, וּמִתְעוֹרְרִים אֲצֵל אוֹתוֹ נֶחֱשׁ בְּרִיחַ (יִשְׁעִיָה כז). אֲזִי כָּל הַגּוֹף הָרַע מִתְעוֹרֵר מִרָאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו בְּכָל הַהִיכָלוֹת הִלְלוּ שֶׁאֲמַרְנּוּ, וְכָל אוֹתָם קִשְׁקִשִׁים שֶׁבְּאוֹתוֹ עוֹר יוֹרְדִים לְמַטָּה, וְאוֹתוֹ עוֹר מִתְפַּשֵּׁט מִמֶּנּוּ וַיִּרְדַּ לְמַטָּה. וְהַגּוֹף עוֹלָה, וּמִתְעוֹרֵר לְהִיּוֹת מְלֻשִׁין לְמַעְלָה.

בֵּא וְרָאָה, אָף עַל גַּב שֶׁזְּמַן קָבוּעַ הוּא לְכָל הַנֶּחֱשִׁים שֶׁל הָעוֹלָם לְפָשֵׁט אֶת עוֹרָם, אֵינָם מִתְפַּשְׁטִים אֲלָא בְּזְמַן שֶׁמִּתְעוֹרְרִים

בְּלוֹשׁוֹן הָרַע לְמַטָּה, וְאִזּוֹ מִתְעוֹרָר אוֹתוֹ הַרוּחַ (הַנְּחָשׁ) הָרַע לְמַעְלָה, וּפּוֹשֵׁט אֶת עוֹרוֹ וְאֵת קִשְׁקֻשָׁיו מִמֶּנּוּ. זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. וְקִשָּׁה עָלָיו אוֹתָהּ הַפְּשֻׁטת הַקִּשְׁקֻשִׁים מֵעוֹרוֹ מֵהַכֹּל. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁנִּפְרָד מִזּוּגוֹ. שְׂאֵלְמָלָא הֲיָה הַכֹּל בְּחִבּוּר אֶחָד, לֹא יָכְלוּ הָעוֹלָמוֹת לְסַבֵּל אוֹתָם, וְהַכֹּל מִשּׁוֹם הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע שְׁלֵמָטָה.

וּבְשֵׁי הַנְּחָשִׁים שְׁלֵמָטָה מִתְפַּשְּׁטוֹת מֵאוֹתוֹ הָעוֹר, אֲזִי כָּל אַחַת וְאַחַת נוֹתְנַת קוֹל, וּמֵעוֹרְרַת כַּמָּה נְחָשִׁים שְׁעוֹמְדוֹת בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁנִּקְרָא בּוֹר, שֶׁשָּׁם קִיָּמִים כַּמָּה נְחָשִׁים. וְכֹלָם מְלֻשִׁינִים לְעוֹרָר אֶת הַנְּחָשׁ הַגָּדוֹל הַזֶּה לְהִיּוֹת מְלֻשִׁין עַל הָעוֹלָם, וְהַכֹּל מִשּׁוֹם הַהִתְעוֹרְרוֹת הַזֵּוֹ שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע, כְּשֶׁקִּיָּמַת הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁלוֹ לְמַטָּה.

כְּמוֹ כֵּן מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, כַּמָּה הֵם שֶׁנִּקְרָאִים לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ, שְׁמֵת־חִבְרִים וּמְעִירִים הַהִתְעוֹרְרוֹת לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ. לְשׁוֹן מֵאוֹתוֹ קִדְשׁ שְׁלֵמָעְלָה. וְכַמָּה קִדְשׁוֹת וְקִדְוִשִׁים מִתְעוֹרְרִים מְכֹל הַצְּדָדִים. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים, אוֹתָם שְׁגוֹרְמִים לְעוֹרָר קִדְשׁוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, קִדְשָׁה שְׁלֵמָעְלָה וְקִדְשָׁה שְׁלֵמָטָה.

מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי היה לזמן קצוב

דע כי גזרה חכמתו יתברך שחבור ספר הזהר לא יתפרסם ולא יתגלה אלא בדורו של רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום ועל ידו ונגזרה גזרה בפמליא של מעלה שלאחר דורו של הרבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו לא יתעסקו בזאת החכמה בפרסום עד הדור האחרון דורו של משיח בן דוד והכי איתא בתקונים בהרבה מקומות שאלו הסודות לא יתגלו עד דרא דייתי מלכא משיחא ובמקום אחר אומר ובזכות האי חבורא יתגלי מלכא משיחא רוצה לומר בדור האחרון בשביל המתעסקים בחבור הזהר יתגלי מלכא משיחא ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' ר"ן ומשם ואילך יקרא דרא בתרא והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר ומשנת הש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים כדאיתא ברעיא מהימנא ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח ולא בזכות אחר ואין ראוי להתרשל.

(אור החמה בהקדמה)